

POINTS TO PONDER

- 1. The לשון שבדו חכמים we have to say that the לשון שבדו חכמים is missing an introduction regarding (חסורי מחסרה) ידות. (אחסורי מחסרה) שנה Why can't we say that in addition to those that חכמים created there are other כנויין that are דאוריתא? In fact the writes יכל כינויי נדרים וכו׳ implying that there are "others"?
- 2. The גמרא says that ידות are derived from a דרשה as opposed to כנויין. This implies that כנויין מחסר ממרא. yet the ברייתא which says בריית מזירות נזירות נזירות נזירות נזירות this equates the 2, so how do we understand the גמרא which says that ידות is a ידות?
- 3. The גמרא says that just like נדרים there is בל יחל and בל יחל so too by נדרות. The מין מרא so too by נדר א בארא היין so too by נדר בל תאחר. The צדקה צדקה to give מדרה מין is someone making a vow to bring a נדרים. A אקרבן to give מדרי איסור bring a קרבן is very different from נדרי איסור and is not derived from the לאסור לאסור איסור על נפשו?
- 4. The נדר, if a person says I will eat this bread. How can that be an example of a נדר, which is defined as an example of a איסור חפצא, which means that this object is on the person.
- 5. The גמרא says that if someone said that he will not leave this world without being a נזיר he is עובר בל תאחר and the גמרא compares it to a wife of a עובר בל תאחר if her husband said here is your גט to be valid one hour before his death. If we are concerned about the מרומה, how can she ever eat תרומה? For example if her husband is away overseas, do we worry that maybe he died?
- 6. Further to the above, the דין of a lady not eating תרומה is not a דין דאוריתא so how can we compare it to דאוריתא of מזיר is not a דין דאוריתא?

בן ר׳ קיים משה יצחק ז"ל ע״נ הרב צבי ליפא בן יחיאל ישראל זצ״ל

If you have any comments or suggestions, please email Rabbi Grunhaus at Ygrunhaus@gmail.com